

ברוך הגומיל לחיבים טובות שגמלני טוב

בයואר בדרכּ אָפֶשׁ

בספר התניא ש'בינוי' אנחנו הגורלה של מעשי האדם ולבן אין הכוונה שיש לו גם מצאות ו גם עכירות מהחזה' אלא הכוונה שבפועלינו אנו עובר כל עבירה הן במחשבה, הן בדיבור והן במעשה והוא מוגדר 'בינוי' במצבו הנפשי, ככלומר שם היצור הטוב וגם היצור הרע הם בתוקף בנסיבות **שייש** לו **גם יציר-הרע** שעטיל ומתחווה תאותו שהוא **כמו שופט** ודין' **האומר** דעתו **במשפט**, וכך **היציר-הרע** אומר דעתו **במשפט** **בחלל השם-אלי שבלב כי** ומנסה לגרום לאדם לחטאו, אבל הוא לא מצליח להביאו לידי עבירה בפועל כי מיד חולק עלייו **השותפט השני** **שהוא הנפש האלקית שבמילים** כו', וזה הינה ההנחה של הבינוי בפועל היא **בדברי המכריע** כמו שמצוין בהלכה שפעמים יש מחולקה בין שתי דעות וההלהנה נקבעת על פי השלישי המכريع את אף המתוונים לאחד הצדרים, כך כאן ההכרעה בינו לבין ידי היצור הטוב והיצור הרע היא על ידי השלייש המכريع הוא **הקב"ה** העוזרו **לייציר-טוב**, **קמאמר רשותינו** ז"ל **אל מללא הקב"ה** עוזרו כו' לא עורתה, האדם לא היה מצליח להתגבר על יצרו הרע], ומתחזר בתשותפה, הנה א' **צדיק מארחה נחלץ** כו' והאדם משתחרר מהמצב בו דברים לא רצויים שלוטים עלייו. **וכל-זה בא לאחרי התקדמות** **במאמר קראושן דברוד** **הפטיחיל הני** לי בעזורי⁴, שם מבואר שאיריך לידע האמת אשר אין עוד מלבדו, אין כל מציאות אחרת, ובודאי שאין שום גורם אחר עם כוח וסמכות כלשהו מלבד הקדוש ברוך הוא בעצמו והוא רק **לבדו** הוא יתפרק הבורא מתחיה ומתחיה **מושפט נפשו** ע' עמוד חמוץות **הרמב"ם** יסוד היסודות ועמדו החקמות לידע

בයואר בדרכּ אפשר **בדריש מאמרי החסידות על מגילת אסתר**, **שמדבר קאי מכון על הדברים הגשים אשר לא לה**, **המה שרחוקים מהקדשה**, **שם דומים למקום מדבר ושם מה כו'** כי צד הקדשה והדבקות כל עבירה הן במחשבה, הן בדיבור והן במעשה והוא מוגדר 'בינוי' במצבו בה' נשלו למקום מלא חיים, וההיפך נשל למדבר שמהה. **ובינוי**, ארבעת הסוגים הללו הם מצבים של חסינות בעבודת ה' שיש לתקון אותו **שמדבר קאי על הדברים הגשים אשר לא לה**, **שבדי שעבודתו תהיה קדבי** **המה**, **שם דומים למקום מדבר ושם מה כו'**. **למיהו**, כפי שצורך להיות צרייך **ולפועל בעצמו שלא יהיה קדבי למשהו**, **והינוי**, **שבדי שעבודתו תהיה קדבי למשהו** **אריך לפועל בעצמו שלא יהיה במעמד ומצב הפלל**, ומצבו **במעמד ומצב הפלל**, **שזהו מעמד ומצב דתיכים כו'**. **וכפי הרותני היה נעלם ולא מוגדר באחת מרובות האמורויות שזיהו שמבאר במאמר, שככל ישראל מחייבים בלימוד מעמד ומצב דתיכים כו'** אלא **התורה ובקיים המצות, אם מצד איזה סיבה לא קיים זה, כלל הוא האשם בזיה כו'**. אך על זה **שה庫וש ברוך הוא גומל טבות נס** **ממשיך במאמר, אמנים כתיב**⁴⁷ **וחשב מתחשובות** **לבلتית** **ידח ממנו נדח, ובחסדי אל עליון** **במאמר דיבורה מהתחל** 'ברוך **ליימין אביון להושיע משופטי נפשו** [שופט **לשzon רבים, יציר-טוב ויציר-הרע**, שזויה מדריגת ובקיים המצות, ואם מצד איזה סיבה לא קיים זה, כלל הוא האשם בזיה כו' נגיא **הוּא האשם בזיה כו'** נגיא **שלמעש להעתים קרובות אדם מוגדר אומר דעתו בחלל השם-אלי שבלב כו'**, אבל **מיד חולק עלייו השופט השני שהוא הנפש האחראי למצבו הרותני.** **אך על זה ממשיך במאמר,** **אמנים מצד שני כתיב נאמר נל** **הקדוש ברוך הוא וחשב מתחשובות רבותינו ז"ל** **אל מללא הקב"ה עוזרו כו'**⁵¹, **לבلتית ידח ממנו נדח, ח' ורשות' ומתקנן את האירועים בחיה** **האדם כך שבסופו של דבר כל نفسه** **וכל-זה בא לאחרי התקדמות במאמר קראושן** **זהותה למיון שלה ובחסדי אל-על עליון מטעיר רוח מקרים וה'** **הבור-הפטיחיל הני** לי בעזורי⁴, **שאיריך לידע האמת אשר אין עוד מלבדו**, **והיא רק לבדו הוא יתפרק הבורא מתחיה ומתחיה ולבוא על תיקונו, וכמו שפטוב כי יעמדו לימיון אביון להושיע מושפט נפשו** ע' עמוד חמוץות **הרמב"ם** יסוד היסודות ועמדו החקמות לידע של **האדם כדי להציג אותו מהשופטים** **שלנפש זוכפי שרבני הוקן מדיק בפסק ו בספר התניא שהכחוב מדבר** **שבטב הרמב"ם** על החוכה לדעת ולהכיר בכך שאין עוד מלבדו **יסוד**, **היסודות ועמדו החקמות לידע שייש שם שקים מצוי ראשון** **יציר-טוב ויציר-הרע**, **שזויה מדריגת הבינוי**, כמברא בהרבה

(47) שמואל-ב' יד, יד. (48) תהילים קט, לא. (49) לשון הש"ס - שבת לט, א. (50) קדושיםין ל, ב. (51) תניא פ"ג. (52) משלוי יא, ח. (53) ואthanן ד, לה. (54) ריש הל' יסוה"ת.